

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 9.
Syyskuu.

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG. HUUGO NYBERG.
Vastaava. Toim. sihteeri.

1910
XV:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta

Sisältö: Naema Helsingius. — Kuuromykkäin avioliitosta. — Koti. — Vähäsen Lähetystyöstä. — Kirjeitä Kuuromykkäille. — Tietoja kotimaasta. — Tietoja ulkomailta. — Vihityt.

Naema Helsingius.

50 vuotta täyttää tämän syyskuun 3 päivänä Kuopion kuurojen koulun opettajatar, neiti Naema Helsingius. Sentähden Kuuromykkäin Lehti julkaisee hänen kuvansa lukijain nähtäväksi tämän merkkipäivän johdosta.

Neiti Helsingiusessa olemme oppineet tuntemaan ahkeran ja tunnollisen työntekijän km-opetuksen alalla. Hän ei ole ainoastaan ollut *opettaja*, joka hätäisesti olisi tuntinsa pitänyt koulussa. Hänessä olemme nähneet myös läm-

minsydämisen kuuromykkäin *ystävän*, joka todella on uhrannut vaivojaan ja varojaan km. hyväksi koulun ulkopuolellakin ja senkin jälkeen kun he ovat koulusta päässeet. Erityisesti on hän huolta pitänyt heikko-lahjaisista ja turvattomista oppilaista ja väsymättömällä työllä koettanut heitä kasvattaa. Tätä neiti Helsin-

gius'en uhrautuvaa työtä km. hyväksi muistaen pyytää lehtemme lausua vilpittömät onnittelunsa hänelle syntymäpäivänään.

Esitämme tässä muutamia piirteitä neiti H:n elämästä.

Naemi-neiti syntyi syyskuun 3 p. 1860 Lohjan pappilassa, missä hänen isänsä, tohtori G. F. Helsingius, oli rovastina. Kun Naemi-neiti oli 2 vuoden vanha, niin kuoli äiti, ja hän, sekä 6 siskoa jäivät äidittömiksi. Kouluun hänet vietiin Turkuun tätinsä neiti Heurlin'in luo. Koulusta päästyään oli hän monta vuotta kotona isäänsä auttamassa ja hoitamassa. Tänä aikana kodissa jatkoi hän lukujaan. Hän ei pannut kirjoja hyllylle, vaan luki ahkerasti hyvää kirjallisuutta. Erittäin luki hän historiaa ja historiallisia teoksia, joista oppi tuntemaan monen jalon ja uhrautuvaisen henkilön elämäkerran. Naemi-neiti piti aina kynän kädes- sään lukiessaan. Kynällä hän kirjoitti vihkoon tärkeitä ja hyödyllisiä ajatuksia lukemistaan teoksista. Vielä nytkin hän kirjoittaa muistiin tärkeimmät asiat kirjoista ja on neuvonut oppilaitaankin tekemään samoin. Sillä tavoin on lukemisesta enemmän hyötyä.

Kun Naemi-neidin isä kuoli, matkusti hän Tukholmaan Manilan kuuromykkäkouluun, sillä hän tahtoi tulla km-opettajaksi. Manillassa oli hän 2 vuotta. Siellä suoritettuaan opettaja-kurssin palasi hän takaisin kotipitäjäänsä Lohjalle. Siellä rupesi hän pitämään omaa koulua muutamille km-lapsille. Tätä koulua lienee kestänyt 1 vuosi. Silloin, v. 1889, kutsuttiin häntä tulemaan Kuopioon kuuroiden kouluun opettajaksi. Mutta samana vuonna, jolloin hän kotonaan Lohjalla piti omaa km-koulua luki hän myös itseksensä niitä aineita ja oppikursseja, joita vaaditaan päästäkseen kansakoulunopettajaksi. Sitten meni hän Tammisaareen ruotsinkieliseen seminaariin ja suoritti siellä kansakoulunopettajatutkinnon. Vuodesta 1889 on neiti Helsingius ollut Kuopion kuuroiden koulussa opettajana. Useita oppilaita on hän vienyt läpi koulun ensimmäiseltä luokalta viimeiselle. Ja useita kertoja on hän opettanut katkismusta koulun ylemmillä luokilla eroaville oppilaille.

Koulun ulkopuolella on hän myös mielellään tehnyt työtä kuuromykkien hyväksi. Melkein joka kesä on hän matkustanut tapaamaan kuuromykyä ja entisiä oppilaitaan etenkin Savoan ja Karjalaan päin. Näitä matkoja hän erittäin rakastaa ja tekee

niitä mielellään. Neiti Helsingius alkoi ensimmäisenä Pohjoismaissa koota koulun entisiä oppilaita kesäkursseihin.

Useita kirjoituksia kuuromykkien opetuksesta on hänen kynästään lähtenyt »Aistivalliskoulujen lehteen» ja (varsinkin ennen) »Kuuromykkäinlehteen». Myöskin on hän painattanut »Saarnakokoelman» kuuromykyä varten, »Katkesmuksen selityksiä» ja muita hengellisiä kirjasia.

Mutta neiti Helsingius'en harrastus on ulottunut koulutyön ohella myös muillekin aloille. Varsinkin on hän harrastanut langettava-tautisten asiaa, sekä uhrannut voimiaan ja varojaan heidän kurjan tilansa parantamiseksi. Kuuluen Kuopiossa toimivaan yhdistykseen langettava-tautisten auttamiseksi on hän työskennellyt viime vuosina sen yhdistyksen sihteerinä. — »Koukordia»-yhdistyksen Kuopion haaraosaston puheenjohtajana on hän myös ollut yli 10 vuotta. (»Konkordia»-yhdistyksen tarkoitus on työskennellä Suomen naisten auttamiseksi sivistyksen ja opin tielle.) Kuopion Nuorten Naisten Kristillisen Yhdistyksen toimihenkilöihin neiti Helsingius myös kuuluu.

Lopetamme tämän kirjoituksemme sillä toivomuksella, että Jumala antaisi Naema Helsingius'elle vielä uusia voimia ja terveyttä voidakseen kauan jatkaa vakavaa, siunausta tuottavaa työtänsä kuuromykkäin opetuksen alalla.

Kuuromykkäin avioliitosta.

I.

Rupeat tässä kirjoittamaan tärkeästä asiasta km:n elämässä. Pyydän että lukijat vakavasti ajattelisivat tätä asiaa ja koettaisivat ymmärtää mitä siitä kirjoitan. »Ei ihmisen ole hyvä yksin olla«. Jumala itse lausui nuo sanat jo maailman alussa. Sentähden Hän loi ensimmäiselle ihmiselle avuksi vaimon. Jumala yhdisti heidät ja siunasi heidän yhteiselämänsä. Hän tarkoitti, että he kumpikin, mies ja vaimo, eläisivät yhdessä toinen toiselleen onneksi, iloksi ja avuksi läpi elämän. On luonnollista, että kuuromykkämies ja nainenkin, kun ovat kasvaneet lapsesta aika-

ihmiseksi, tuntevat tarvetta saada itselleen »avun« elämässä. He etsivät sitä. He löytävätkin pian, — ehkä liijankin pian — km toverin, jonka kanssa aikovat mennä avioliittoon. Näin on meillä Suomessakin muodostunut jo hyvin monta km-avioliittoa eli perhettä, joissa mies ja vaimo, kumpikin, ovat km.

Tästä ei voi sanoa mitään pahaa. On luonnollista, että km-mies huomaa km-naisen itselleen sopivammaksi, kuin esim. kuulevan naisen. Vaikka on muutamia sellaisiakin avioliittoja, joissa mies on km. ja vaimo kuuleva. Varsinkin viime aikoina on useita km-pareja vihitty ja monet ovat menneet kihloihin, aikoen perustaa oman kodin vastedes.

Oma koti! Kaunis sana on tuo: oma koti. Niihin sanoihin sisältyy kovin paljon kaunista ja hyvää. »Oma koti on kullankallis«, sanoo sananlasku. Ei missään ole niin hyvä olla, kuin omassa kodissa. Kun omaa kotia perustetaan, niin toivotaan, että siitä tulisi rauhallinen, puhdas, hyvä ja valoisa. Ei siellä saisi olla ahdas, ei siellä saisi olla riitaa, ei onnettomuutta. Siellä olisi aina onni ja ilo. — Sellaiseksi pitääkin ajatella oma koti. Ja sellaiseksi se pitää koettaa tehdä. — — Mutta usein ei oma koti tule sellaiseksi kuin nuori mies ja vaimo luulivat, silloin kun sitä perustivat. Siitä ei tullut hyvä, iloinen, hauska koti, vaan siitä tuli ikävä ja kelvoton.

Näin on käynyt muutamille kuuromykillekin. Heidän kotinsa, eli heidän koko avioliittonsa ei ole hyvä, ei onnellinen, vaan paha ja vaikea. *Minkätähden?* Sentähden, että kmt usein liian vähän ajattelevat asiaa ennenkuin menevät naimisiin. Että kmt liijan vähän tätä asiaa ajattelevat nähdään siitä esim., että he niin usein ja niin pian jo *purkavat kihlauksensa*. He menevät kihloihin, lähettävät kihlausilmoituksen Km.-lehteen, mutta muuttaman kuukauden perästä jo *purkavat kihlauksensa* ja rupeavat uutta etsimään. Tämä on kevytmielistä ja ajattelematonta leikkiä, josta ei tule kunniaa niille, jotka sillä tavalla leikkivät.

Olemme huomanneet, että muutamat pojat ja tytöt kovin toivovat pääsevänsä kihloihin. He ajattelevat, että olisi hauska saada sormus sormeensa ja saada julaista kihlauksensa j. n. e. Luulemme, että moni poika ja tyttö ei mitään muuta niin paljon ajattele, kuin tätä: *kuinka pääsisi kihloihin, kuinka saisi sulha-*

sen tahi morsiamen. Silloin he rupeavat kirjoittelemaan turhia kirjeitä, lähettämään postikortteja, koristelemaan itseään, matkustelemaan, eikä ole mitään parempaa, arvokkaampaa päämäärää, kuin tämä: jos pääsisi kihloihin! Mutta huono on se poika ja tyttö, jolle tämä asia on kaikkein tärkein. Ihmisellä pitää olla tärkeämpiä asioita ajateltavana. Pitää ennen kaikkea ajatella sitä: *kuinka tulisin hyväksi ihmiseksi, niin että voisin toisen ihmisen tehdä onnelliseksi; kuinka oppisin elämään niin, että voisin perustaa rauhallisen kodin, jos Jumala sen minulle antaa?*

Km:n pitäisi siis ensin vakavasti ajatella asiaa, ennenkuin menevät kihloihin. Heidän pitää ensin *tuntea hyvin* se nainen, tahi mies, jonka kanssa menevät kihloihin. Ei saa koskaan luvata mennä naimisiin sellaisen ihmisen kanssa, jota tuntee ainoastaan hyvin vähän. Pitää katsoa ja tutkia onko tuo mies tahi nainen hyväluontoinen, onko hän siivo ja ahkera, onko hän raitis ja rehellinen, onko hän uskollinen ja vakava. Jos huomaa, että hän ei ole hyvä, raitis, rehellinen j. n. e., niin ei saa mennä sellaisen kanssa kihloihin eikä naimisiin. Pitää myös tutkia itseään rakastaako todella tuota toista, rakastaako häntä niin paljon, että voi jakaa hänen kanssaan elämänsä ilot ja surut, rakastaako niin paljon, että voi antaa anteeksi hänelle hänen heikkoutensa ja olla kärsivällinen kaikissa vastoinkäymisissä ja vaikeuksissakin?

Luulemme, että useat km:t eivät tätä ajattele ja tutki. He menevät usein kiireesti naimisiin miehen, tahi naisen kanssa, jota eivät tunne. Alussa on elämä hauskaa; alussa on oma koti hyvä ja puhdas. Mutta sitten tulee ehkä joku vastoinkäyminen, esim. mieheltä loppuu työ, vaimo sairastuu, tulee köyhyys, lapset tulevat kipeiksi. Silloin loppuu hauska elämä. Mies suuttuu vaimolle, vaimo riitelee miehen kanssa. *Ei ole kärsivällisyyttä*. Aviopuolisot eivät kärsi toisiaan, eivät anna anteeksi toisilleen, eivät auta ja palvele toisiaan. Usein sanovat he: me tahdomme erota! Vaimo syyttää: sinä olet huono mies. Mies syyttää: sinä olet tuhma vaimo. He katuvat, että menivät naimisiin. Mies rupeaa juomaan, eikä tahdo olla kotona. Vaimon elämä on katkera. Kuulevat ihmiset sanovat: voi, voi, ei 2 km. pitäisi mennä naimisiin; siitä tulee suuri onnettomuus.

Tällaista saa nähdä. Useilta km:ltä puuttuu rakkaus ja kärsivällisyys avioliitossa. He syyttävät toinen toistansa onnettomuuden tähden, mutta eivät ymmärrä *syyttää itseään*. Jos antaisivat anteeksi toisilleen ja jokainen syyttäisi omaa itseään, niin silloin he olisivat kärsivällisempiä.

II.

Avioliitossa olevalla miehellä on omat velvollisuutensa. Samoin on vaimolla omat velvollisuutensa. *Miehen* pitää tehdä työtä, ansaita rahaa ja hankkia huoneet, vaatteet ja ruoka y. m. perheelleen. Hänen pitää auttaa ja suojella vaimoan ja perhettään. *Vaimo* hoitaa kotia. Hän pitää kodin *puhtaana* ja *hyvässä järjestyksessä*. Hän laittaa ruuan, ompelee ja kutoo, paikkaa ja parsii. Hänen pitää olla siisti ja säästäväinen. Hän ei saa juosta paljon kylissä laiskana, eikä juoruta toisten ihmisten asioita. Miehen velvollisuudet ovat tärkeät, mutta vaimon ovat myös hyvin tärkeät. Mies tarvitsee vaimon apua ja vaimo tarvitsee miehen apua. Kumpaisenkin pitää täyttää hyvin velvollisuutensa. Silloin vasta tulee avioelämä onnelliseksi kun sekä mies että vaimo oikein tekevät tehtävänsä.

On vielä eräs tärkeä asia km:n avioliitossa. Se on — *lasten kasvatus*. Km-äidin on vaikea hoitaa ja kasvattaa lastaan. Hän ei kuule milloin lapsi itkee, eikä kuule kun lapsi puhuu. Lapsi voi esim. valhetella ja puhua rumia sanoja. Äiti ja isä eivät kuule niitä, eivät siis tiedä milloin pitäisi rangaista. Km-vanhemmat eivät myös voi opettaa lapsiaan puhumaan. Heidän on siis vaikea kasvattaa lapsiaan. Usein antavat he lapsensa jo pieninä pois luotaan ja maksavat vuokraa vieraille ihmisille lapsen hoidosta. Tämä on hyvin ikävää. Parempi olisi, jos voisivat ottaa kotiinsa vakavan, rehellisen ja kristillismielisen hoitajan, joka kodissa opettaisi ja isän ja äidin apuna kasvattaisi lasta. — Hyvin usein näkee, että km-vanhempain lapset ovat huonosti kasvatettuja. He ovat vallattomia, riitaisia, tottelemattomia, itsepäisiä, paljonpuheisia ja ylenkatsovat vanhempiaan — Km-vanhempien pitää erityisesti ajatella lastensa kasvatusta. Näyttäkää lapsille hyvää esimerkkiä! Olkaa kodissa hiljaisia, ystävällisiä ja rehellisiä! Älkää tarjotko väkijuomia, älkää juorutko ja riidelkö!

Pysykää paljon kotona lastenne luona! Älkää antako pahojen ihmisten käydä teidän kodissanne! Lukekaa sellaisia kirjoja, mistä opitte lapsia kasvattamaan! Koettakaa saada hyviä ihmisiä vieraaksenne ja ystäviksenne. He neuvovat lapsianne. Ja koettakaa saada hyviä hoitajia heille.

Lasten kasvatus on yksi avioliitossa olevan vaimon ja miehen tärkeimmistä velvollisuuksista. Lapsista kasvaa uusi sukupolvi, uusi kansa. Jos vanhemmat eivät viitsi, tahi eivät osaa hyvin kasvattaa lapsiaan, niin tulee lapsista huonoa kansaa. Muistakaa siis tarkoin tämäkin asia aikoessanne avioliittoon mennä.

Mutta kun uusi, oma koti perustetaan, niin tarvitaan siihen varoja. Kaksi köyhää ihmistä eivät voi hauskaa kotia perustaa, kun heillä ei ole rahoja säästössä. On tärkeätä, että jokainen nuori tyttö ja nuori poika säästää rahaa naimattomana ollessaan. Kun on säästänyt rahaa, niin on hauska perustaa oma koti. Silloin nuori mies *omilla varoillaan* ostaa uuteen kotiinsa tuolit, pöydät, kaapit, sängyt, astiat. Ja nuori tyttö *omilla varoillaan* tuo yhteiseen pesään vaatteita ja muita taloustarpeita. Alussa olkoon koti pieni ja yksinkertainen. Ei saa olla kevytmielinen ja heti alussa laittaa suuri ja hieno koti. Sitten vähitellen koti laajenee vuosien kuluessa; sinne hankitaan lisää huonekaluja ja tavaroita jos tarvitaan ja varat riittävät. — *Mutta älkää perustako kotianne velkarahoilla*. Peljätäkää tehdä velkaa. Velkaa ja sen korkoja on vaikea maksaa. Eikä velkaisessa kodissa ole hauska milloinkaan olla, vaan aina pitää ajatella: tuo pöytä, tuo kaappi, nämät astiat eivät ole *meidän omaamme*, ne ovat velkarahalla ostettuja. Säästäkää siis nuorena yksin ollessanne rahaa, että voisitte tulevaisuudessa perustaa oman kodin omilla varoilla. Muistakaa myös, että kotinne on pyhä paikka, jossa te elätte tämän maallisen elämänne ajan ja valmistutte ijankaikkisuutta varten! Älkää kodin pyhyyttä synnillä häiritkö!

Rakkaus, kärsivällisyys ja luja velvollisuudentunto ovat tärkeät miehelle ja vaimolle avioliitossa. Ilman niitä ei ole mitään onnea. Kasvattakaa Jumalan avulla itsessänne näitä ominaisuuksia! Älkää myös kiiruhtako avioliittoon ennenkuin olette vakavasti pyytäneet, että Jumala antaisi teille sopivan puolison. On turvallista elää Hänen johdattamallaan tiellä. *H. N.*

Koti.

Mikä on koti? Se on pyhäkkö, joka on eroitettu maailman pauhusta ja hälinästä pieneksi paratiisiksi, missä voi saada rauhaa ja lepoa. Sinne voi paeta kun muu maailmassa on synkkää ja epäystävällistä. On suuri onni omistaa koti, missä hyvät, jaloluontoiset vanhemmat sinua rakastavat ja suojelevat. Silloin on sullakin sitä, johon itse vuorostasi voit hellät tunteesi kohdistaa. Mutta lapsuuskoti ei aina meitä suojele. Joskus vanhemmat kuolevat, tahi käy niin, että sinun on aineellisen toimeentulon tähden lähdettävä varhain elämän merelle purjehtimaan. Mutta, minne ikänäsi matkaeletkin seuraa sinua muuan. Se on muisto, joka sinua seuraa. Kun synkät varjot pimentävät otsaasi niin usein rauhoitit kotia muistellessa. Se kodin kaipuu kasvaa sinussa niin voimakkaaksi, että tahdot omistaa itsellesi kodin. Lapsuuskotiin et voi enää palata. Sinun on siis perustettava uusi, missä voit pientä valtakuntaasi hallita mielesi mukaan. Saada perustaa koti, on suurta kaunista ja pyhää; silloin kun se tapahtuu asian oikealla tuntemuksella. Sitä kanssasi perustamaan olet tavallisesti valinnut yhden lukemattomien joukosta. Ne kaksi ihmistä, jotka ovat löytäneet toisensa, ja jotka uskovat ja luottavat toisiinsa kaikessa tuntevat itsensä onnellisiksi omassa kodissaan. Jos he ovat niitä, jotka jo nuorena ovat omistaneet itselleen kauniit ja ylevät ajatukset, kehittäneet ymmärrystään ja alituisesti eteenkinpäin koettavat lisätä tietoaan; kuin myös ovat totuttaneet itseään ottamaan elämältä sitä, mikä on parhainta ja jalointa, sekä hylkäämään sitä, mikä on ihmisarvoa alentavaa, niin he voivat todella aina olla onnelliset kodissaan. He tietävät onnen säilyttämisen salaisuuden. Ei elämä meille vapaasti tyrkytä onnea. Meidän on sitä itse siltä otettava. Velvollisuuksia se antaa ja jos nämä velvollisuudet oikein vakaalla halulla ja ilolla täytetään, niin tuskinpa se enää velvollisuus onkaan, vaan se on muuttunut onneksemme. Se on elämää, jota elämme omaksi hyväksemme.

—linnea—

Vähäsen Lähetystyöstä.

Tiedämme että kristityt kansat lähettävät pakanamaille lähetysaarnajia opettamaan pakanoille Jumalan sanaa. Lähetysaarnajilla on tärkeä tehtävä. He saarnaavat ja opettavat pakanoita heidän omalla kielellään. He toimittavat pakanoille kirjoja ja opettavat heitä lukemaan ja kirjoittamaan. He neuvovat pakanoille ihmistöpoja, eli he neuvovat millä tavalla pitää käyttäytyä. He opettavat pakanoille hyödyllisiä elinkeinoja ja järjestettyjä yhteiskunta-oloja. Lähetysaarnajat muodostavat siis raaoista pakanakansoista sivistyskansoja. Suomestakin on lähetetty Afrikan, Kiinaan ja Jaapaniin monta lähetysaarnajaa.

Lähetystyö on suuresti edistynyt ja laajentunut viimeisten 100 vuoden kuluessa yli pakanamaiden. Vuonna 1810 olivat useimmat valtiot Afrikassa ja Aasiassa suljetut lähetysaarnajilta; pakanat eivät antaneet lähetysaarnajien tulla heidän maihinsa. Silloin oli ehkä ainoastaan noin 100 lähetysaarnajaa pakanoitten keskellä työtä tekemässä. Ja raamattu oli siihen aikaan käännetty ainoastaan 65 eri kielelle. Silloin ei ollut yhtään kristittyä lääkäriä lähetystyössä, ei ollut lähetystaloja, eikä lastenkoteja pakanoita varten. Ei ollut yhtään kääntynyttä pakanaa ruvennut opettajaksi, eikä ollut naisia lähetysaarnajina.

Mutta nyt, vuonna 1910, antavat kaikki pakanakansat lähetysaarnajien tulla luokseen opettamaan. Yli 2 miljoonaa pakana-lasta on kasteen kautta otettu protestanttisen seurakunnan jäseniksi. Lähetysaarnajia on nykyään noin 22,000. Raamattu on käännetty noin 550 eri kielelle. Eri Lähetysseurain vuotuiset tulot nousevat yhteensä noin 140 miljoonaan markkaan. Monta tuhatta lääkäriä eri kristityistä maista ovat matkustaneet pakanamaille lääkäreiksi, auttamaan ja hoitamaan sairaita pakanoita ja samalla puhumaan heille Jumalasta. Heille on joka vuosi yhteensä noin 3 miljoonaa sairasta hoidettavana. Lähetysseuroilla on yhteensä noin 400 sairashuonetta ja noin 500 lastenkotia ja muita hyväntekeväisyyslaitoksia. Ja naislähetysaarnajia on noin 6 tuhatta. Lähetysaarnajat ovat perustaneet noin 30,000 koulua pakanoille ja noin 93,000 kääntynyttä pakanaa on ruvennut itse opettajiksi omien kansalaistensa keskuuteen. 400 kristillistä sa-

nomalehteä painetaan pakanoille. Tuhansia yliopiston käyneitä miehiä on mennyt lähetystyöhön ja tuhansia toisia ylioppilaita odottavat tilaisuutta päästäkseen sinne.

Paljon on siis viimeisenä 100 vuotena tehty lähetysasian hyväksi mutta paljon on vielä tehtävää. Monta miljoonaa ihmistä eivät tunne vielä vapahtajaamme Jeesusta. Maailmassa on kaikkiaan noin 1,544,500,000 ihmistä. Näistä on kristityitä 534,940,000 (roomalais- ja kreikkalais-katoolisia ja protestantteja yhteensä), Muhamenttilaisia on noin 175,280,000 ja juutalaisia 10,860,000. Pakanoita on siis 823,420,000.

Näemme siis, että pakanoita on vielä kovin paljon. »Eloa on paljon, mutta työntekijöitä on vähän«. Paljon on kristityillä kansoilla vielä työtä tehdessään Jeesuksen käskyn mukaan; »menkää koko maailmaan ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni!«

Mitä olet sinä tehnyt lähetysasian hyväksi?

(Tässä kirjoituksessa olevat numerot ovat otetut eräästä ruotsalaisesta sanomalehdestä).

Kirjeitä Kuuromyville.

Anttola, Mikkelin lääni.

Minä katson ja ajattelen tässä Kuuromykkäinlehteä, että siinä on paljon hyviä kirjoituksia. Kyllä kirjat ovat hyvät, kaikki kirjat, jotka ohjaavat kaikkkeen siveyteen; niistä saa sitte ottaa varteen minkä tahtoo.

Hyvä Jumala sanoo: »Kuka on luonut kuuromyksen? Enkö minä Herra? Sentähden armahdan minä omia tekojani.« — Hyvät toverit vievät meitä ylöspäin, mutta pahat alaspäin. Karta sentähden pahoja! Minun on ikävä, että täällä Anttolassa ei kukaan ole saarnannut yhtään Jumalan sanaa minulle. Minun pitää itse lukea Jumalan sanaa! Minä olen terveenä; siitä olkoon kiitos Jumalalle! Siitä samaa Herran armolahjaa minä toivon teille! Minä asun vanhempieni luona Anttolassa. He elävät vielä Anttolassa. Minä pääsin ensikerran Herran p. ehtoolliselle 7 vuotta sitte. Minä lähetän lämpimiä terveisiä opettajille, opettajattarille ja muille lehden lukijoille!

Johannes Klippa.

Tervehdys keittokursseilta Nikkarilasta.

Pieksämäellä 1²/8 1910.

Heinäkuun 25 päivänä yhdyimme kaikki etelästä tulevat kurssilaiset Mikkelissä. Vilkkaasti keskustelimme ajan vaiheista. Yksi tytöistä käski katsomaan akkunasta erästä komeaa taloa rautien vieressä — sehän oli jo Nikkarila. Pian saavuimmekin Pieksämäen asemalle. Täällä oli meitä vastassa eräs neiti Nikkarilasta. Hänen kanssaan lähdimme kävellen Nikkarilaan. Pehtori vei hevosella tavaroitamme. Tie Nikkarilaan on niin kaunis. Likellä koulua kasvaa niin vankat, ikivanhat männyt molemmin puolin tietä, että edempää näyttää tie tunnelilta. Puitten oksat melkein syleilevät toisiaan ylhäällä. Niin tultiin Nikkarilaan, jossa meidät otettiin ystävällisesti vastaan. Kahvin juotuamme katselimme vähän huoneita. Huoneet ovat suuret ja hauskan näköiset. Valkoiseksi maalatut huonekalut on joka huoneessa. Käsityöhuoneet ovat kovin miellyttävän näköiset; ajattelin: täällä on tytöillä varmaan hauskaa tehdä talvi-iltoina puhdetöitä. Iso kasvitarha on rakennuksen ympärillä. — Täälläkö ne keittokurssit pidetään, ajattelin? Ei —; meidät saatettiin toiseen rakennukseen vähän matkan päähän koululta. Täällä ei olekaan muita asukkaita, kuin me. Puhtaat valkoiset sängyt täällä jo meitä odotti. Tämä rakennus sijaitsee tuuheiden lehtipuitten keskellä. Siis nämät ovat oikeita auringon paistekoteja, sillä rakennuksen pihaa ei ole jätetty autioksi, se on kaunistettu puilla ja pensailta. — Tytöt on määrätty eri töihin. Toiset siistivät huoneita, toiset taas laittavat aamiaisen, päivällisen ja illallisen. Keittämiseen ja paistamiseen kyllä vähitellen opimme. Opettajamme on niin ystävällinen, hän on aina mukana neuvomassa ja näyttämässä miten mikäkin on tehtävä. Töiden lomassa olemme poimineet mustikoita, sahanneet ja hakanneet puita ja tehneet käsityötä. Myöskin olemme lukuineet keittokirjoja. Tämä on nyt kolmas viikko, kun olemme elleet täällä. Ehkä kurssien loputtua saatte enemmän uutisia keittokursseista. Lämmin tervehdys täältä.

Ida K . . . la.

Tietoja kotimaasta.

Tietoja Suomen kuuromykkäin Auttajayhdistyksestä. Viime huhtikuun lopussa painettiin Suomen kuuromykkäin Auttajayhdistyksen vuosikertomus viime vuodelta, v. 1909. Tästä vuosikertomuksesta otamme seuraavia tietoja. Auttajayhdistyksen

pääjohtokunta on Turussa ja kuuluu siihen past. A. E. Nordman puheenjohtajana ja rahastonhoitajana, opettaja J. K. Palomaa sihteerinä, sekä muina johtokunnan jäseninä rehtori K. Ahlman, rouva A. A. Rydman ja neidit L. Arrhenius ja T. Holmström. Auttajayhdistyksellä on maaseudulla 11 haaraosastoa, eli piiriä, nimittäin: Turussa, Helsingissä, Kuopiossa, Jyväskylässä, Mikkelissä, Pietarsaareissa, Viipurissa, Vaasassa, Oulussa, Porvoossa, Itä-Karjalassa (Sortavalassa). Tämän vuoden maaliskuussa tuli vielä yksi haaraosasto lisäksi, nim. Porin piiri. — Senaatilta on Auttajayhdistys saanut 2000 mk. valtioapua. Tämän rahasumman ja vielä lisäksi 250 mk. on pääjohtokunta jakanut haaraosastoille. Haaraosastot ovat rahoilla paljon auttaneet kuuromyymiä. Haaraosastot ovat pitäneet jatkokursseja kuuromyymille (Turussa, Kuopiossa ja Jyväskylässä), sekä lyhyen oppikurssin vanhoille km:lle Sortavalassa. Sairaille km:lle on lainattu ja lahjoitettu rahaa, työttömille on hankittu työtä, kirjoja on ostettu ja jaettu km:lle. Eräs km. on saanut lainaksi 750 mk. torpan ostamista varten. Matka-apurahoja koti- ja ulkomaille on annettu. Varattomia oppilaita on kustannettu kouluihin. Työtarpeita on ostettu käsityöläisille, m. m. pari ompelukonetta. Ompeluseuroille on annettu avustusta ja vuokrahuoneita toimitettu km:lle kokouksia varten. On siis monenlaista apua annettu milloin suuremmissa, milloin vähemmässä määrässä. Auttajayhdistyksessä oli viime vuoden lopussa yhteensä jäseniä 906 yli Suomen (vakinaisia 94, vuosijäseniä 812.) Asiamiehiä eri pakkakunnilla oli 43. Viime vuonna oli yhdistyksellä tuloja 11,574 mk. 58 p. ja menoja 8,630 mk. 40 p. Kuuromyymiä autettiin siis 8,630 mk. 40 p. edestä. Säästöä täksi vuodeksi ja tulevaisuudeksi jäi 54,171 mk. 2 p.

Kuuromyymkänkoulut. Senaatti on määrännyt, että Oulun, Kuopion ja Turun puhekouluihin saa perustaa rinnakkaisluokat ensimmäiselle luokalle. Nyt tulee siis kaksi ensimmäistä luokkaa rinnakkain ja uusia oppilaita voi ottaa enemmän kouluun. Tämä on hyvä ja iloinen uutinen. Rinnakkaisluokat maksavat yli 11,000 mk. vuodessa. Toivokaamme, että kaikista näistä oppilaista tulisi hyviä ihmisiä, sillä valtio maksaa paljon rahaa heidän tähtensä.

Jyväskylän km-kouluun on kutsuttu 32 uutta oppilasta. Oli paljon enemmän pyrkijöitä, mutta kaikkia ei voitu ottaa nyt vastaan, vaan he saavat odottaa ensi vuoteen.

Kuuromyymkän kokous ja jumalanpalvelus pidettiin Lahdessa elokuun 14 ja 15 päivänä. Tilaisuuteen oli saapunut 33 kuuromyymkää Lahden ympäristöltä; oli enemmän kuin ennen. Kokouksia pidettiin Heinosen rukoushuoneessa ja kirkossa. Sa-

massa tilaisuudessa vastaan otettiin ja tarkasteltiin niitä käsitöitä, joita km:t olivat valmistelleet myyjäisiensä varten. Keräytyi sievä kokoelma naisten käsitöitä; pöytäliinoja y. m. Myyjäisistä saadut rahat käytetään Lahden ja sen ympäristön km:n yhdistyksen tarpeisiin. — »Lesken-ropo» — säästölaatikoita tyhjennettiin useimmat. Muutamia laatikoita ei vielä saatu, olipa 1 hukunutkin (sanottiin varastetun). Tyhjennetyistä laatikoista kertyi yhteensä 35 mk., mikä summa vietiin Kansallis-Osake-Pankin Lahden haarakonttoriin odottamaan lisää. Yhteinen joulujuhla päätettiin pitää Tapaninpäivänä, jouluk. 26 p. — Kokouksessa oli läsnä m. m. km-opettajat neidit Elli ja Aino Silvander, sekä hra O. Reino, Jyväskylästä.

Pastori K. A. Nyman on nyt jo terve ja alkoi elokuun 15 p:nä itse hoitamaan virkaansa. Viime kesäkuun loppupuolella pääsi pastori Nyman pois Helsingin diakonissa sairaalasta, jossa hänet toukokuussa leikattiin. Sitten matkusti hän Lohjalle Vaanilan kylpylaitokseen paranemaan ja vahvistumaan. Toista kuukautta oli hän Vaanilassa, otti kylpyjä, lepäsi ja sai uusia voimia. Vaanilassa oli hyvä ja hauska olla. Se on Lohjalla suuren mäntymetsän keskellä, sentähden on siellä ilma erittäin terveellinen. Siellä annetaan monenlaisia kuumia ja kylmiä kylpyjä, käytetään kääreitä, hierotaan j. n. e. Elämä siellä on hiljaista. Siellä oli myös opettaja J. K. Palomaa Turusta lepäämässä, mutta hän matkusti aikaisemmin jo pois, sillä hän meni Tukholmaan, jossa oli suuri pohjoismaiden kouluopettajain kokous. — Pastori Nyman'in ollessa sairaana on past. E. Luoma Jyväskylästä hoitanut hänen virkaansa.

Matkaraha. Eräs viime vuonna käyttämättä jäänyt matkaraha aistivialliskoulujen opettajia varten on nyt tänä vuonna annettu Oulun km-koulun opettajalle, neiti Stella Hertzberg'ille, joka siis matkustaa opintomatalle.

Kuuromyymkät Lappeenrannassa ja sen ympäristöllä huomattava! Jumalanpalvelus ja H. p. ehtoollinen pidetään Lappeenrannassa kuuromyymkille sunnuntaina syysk. 11 p:nä.

Urheilu alalta. Turun Kuuromyymkän Urheiluseura »Valpas» toimeenpani kesäkuun 19 p:nä polkupyöräkilpailun 20 kilometrin matkalla. Kilpailuun otti osaa 7 pyöräilijää. Parhaat tulokset saivat seuraavat:

I p.	K. Järvinen	38	minuuttia	50	sek.
II p.	K. Kivikari	40	»	5	»
III p.	V. Kaallio	41	»	4	»

Palkintoina jaettiin mitallia hausassa illanvietossa Uttuman pantareilla.

J. S—ä.

Tietoja Ulkomailta.

Äänetön sota. Amerikassa Chicagon kaupungissa asuu kuuromykkä pariskunta Henry Johnson ja vaimonsa Anna. He ovat olleet naimisissa 18 vuotta ja ovat koko ajan riidelleet, eli käyneet sotaa keskenään, mutta äänetöntä sotaa.

Eräänä päivänä tulivat Henry ja Anna tuomarin luo ja viittaamalla vihaisesti puhuivat tuomarille sotaisen avioliittonsa vaiheet alusta loppuun saakka pyytäen eroa toisistaan. Tuomari näki edessään nuo kaksi viittovaa ihmislasta, mutta ei ymmärtänyt heidän merkeistään mitään. Henryn ja Annan mukana saapunut kuuleva henkilö selitti sitten tuomarille koko jutun ja ilmoitti heidän pyytävän eroa toisistaan.

Lopuksi kävi niin, että tuomari piti riitatovereille kauniin opettavaisen puheen kehoittaen heitä sopimaan ja menemään kauniisti kotiin lastensa luo. Henry ja Anna antoivat toisilleen kättä sovinnon merkiksi ja marssivat tyytyväisinä käsi kädessä kotiin. Rauhaan päättyi sekin sota. Mutta kuinka kauaksi, — sitä ei historia kerro.

Kuuromykät ja oikeudenkäynti. Eräs tanskalainen km.-opettaja kirjoittaa Tanskan opettajain lehdessä, että on tärkeätä kutsua joku kuuromykkiä ymmärtävä henkilö avuksi aina silloin, kuin kuuromykkiä tarvitaan oikeudessa (käräjillä) joko todistajina, tahii syytettynä. Kuuromykät tarvitsevat, että joku henkilö heille osaa oikein selittää, mitä tuomari heiltä kysyy. Tanskassa tapahui kerran, että eräs km. kutsuttiin käräjille, missä häntä syytettiin rumasta rikoksesta. Tuomari kirjoitti kysymyksiä paperille kuuromykän luettavaksi ja vastattavaksi. Mutta tuomarin kysymykset olivat pitkiä ja vaikeita. Km. ei ymmärtänyt niitä oikein. Muutamia sanoja hän ymmärsi ja silloin hän kumarsi myöntävästi päätään. Sanoja hän ymmärsi, mutta kysymysten koko sisältöä, ajatusta hän ei ymmärtänyt. Mutta kun km. kumarsi myöntävästi päätään, niin luuli tuomari, että km. vastasi kaikkiin kysymyksiin: on totta. Tuomari luuli, että km. tunnusti rikoksen vaikka hän olikin viaton, eikä ollut rikosta tehnyt. Silloin tuomari aikoi tuomita km:lle ankaran rangaistuksen. Mutta aivan sattumalta kirjoitti tuomari tämän kuuromykän entisille opettajille tästä asiasta. Opettajat rupesivat tutkimaan kuuromykkää ja huomasivat, ettei hän ollut ymmärtänyt tuomarin kysymyksiä eikä tiennyt asiasta mitään. Hän oli myös viaton, eikä ollut mitään rikkonut. Sitten tuomari vapautti hänet.

Tanskalainen opettaja kertoo, että usein on tapahtunut sa-

manlaista toisillekin kuuromykille. Opettaja vaatii, että lakiin pitäisi panna sellainen määräys, ettei ketään kuuromykkää saisi oikeudessa (käräjillä) tuomita, eikä todistajana käyttää ilman tulkia, eli että kuuromykällä pitää aina käräjillä olla sellainen auttaja, joka hänelle selittää asian ja puhuu hänen puolestaan.

Meillä Suomessakin pitäisi kuuromykkäin vaatia auttaja itselleen käräjillä, jos heitä sinne kutsutaan. Meidän opettajamme ja matkapappimme ovat muutamia kertoja olleet käräjillä auttamassa kuuromykkiä.

Erään ruotsalaisen km. matkapapin vuosikertomuksesta. Ruotsinmaalla on useita matkapappeja kuuromykkiä varten. Joka vuosi kirjoittavat he kertomuksen siitä, mitä ovat tehneet ja missä matkustaneet viime vuoden aikana. Nämä kertomukset painetaan ja jaetaan eri virastoille ja myös meille tänne Suomen kuuromykkäin liiton johtokunnalle Helsinkiin lähetetään näitä kertomuksia. Suomennamme tähän pienen palasen pastori Sven Carlsson'in kirjoittamasta kertomuksesta, missä hän kertoo Göteborg'in kaupungin kuuromykistä. Tämä ei tosin ole kovin hauska kuvaus, mutta siitä saamme nähdä mihin suuntaan nuori kuuromykkä-polvi Pohjanlahden toisella puolella on kehittymässä. Pelkäämme, että sama suunta pyrkii pääsemään voitolle eräillä paikakunnilla kuuromykkien keskuudessa omassa isänmaassammekin.

Pastori Carlsson kirjoittaa: olen nyt jo saanut kirjoitetuksi luotettavan nimiluettelon kaikista Göteborg'issa asuvista kuuromykistä. Heitä on täällä 83 miestä ja 64 naista, yhteensä 147 km. On ollut vaikea saada tietoonsa kaikkien km:n nimet. Olisi ollut helpompaa saada tietää heidän nimensä, jos he kaikki kävisivät kirkossa silloin kun jumalanpalvelusta pidetään. Mutta moni heistä *ei tule milloinkaan kirkkoon, eikä myöskään km-yhdistyksen huoneustoon.* — — Olen pitänyt 14 jumalanpalvelusta Göteborg'issa viime vuonna. Näissä on käynyt kaikkiaan noin 845 henkeä ja on kirkossakävijäin luku kasvanut viime vuonna. Mutta nuoret miehet eivät yleensä viitsi kirkossa käydä, ainoastaan muutamat heistä tulevat. Heidän pääharrastuksensa näyttää olevan voimistelu ja urheilu. Monet nuoret km:t eivät myös tahdo käydä km:n yhdistyksen huoneustossa. He näyttävät syvällä epäluulolla kohtelevan entisiä opettajiaan ja kaikkea, mitä opettajat heidän hyväkseen tahtovat tehdä. Mutta minä luulen heidän jäävän pois km:n yhdistyksen kokouksista sentähden, että he ovat tulleet hyvin ylpeiksi ja luulevat tietävänsä ja ymmärtävänsä asioita hyvin paljon, vaikka he tietävätkin hyvin vähän. Kuulin kerran erään km:n lausuvan itsestään ja muutamista tovereistaan: *»me lahjakkaat kuuromykät».* Hän tahtoi sanoa, että hän ja muutamat toverinsa olivat paljon viisaammat, kuin vanhemmat, viittaavat kuu-

romykät. — Koulussa pitää km:n kyllä saada itselleen oppia niin paljon kuin voivat. Mutta samalla pitäisi heidän oppia ymmärtämään, että he todellisuudessa *tietävät* vielä niin kovin vähän.

Juoppous ja epäsiiveellisyys (tekee huorin) ovat km:n pahimmat viholliset niin suuressa kaupungissa, kuin Göteborg on. Göteborg'issa on kyllä pieni raittiusseura. Mutta sitä vastustetaan kovin. Kaikenlaisilla keinoilla viettelevät toverit raittiusseuran jäseniä pois seurasta. Ja surullista on nähdä, että monet km:t tottelevat viettelijäin ääntä ja luopuvat raittiusseurasta.

Eräs km.-mies ja vaimo, jotka asuvat yhdessä, vaan eivät olleet vihityt, ovat pakoitetut menemään naimisiin. On eräs toinenkin samanlainen pariskunta, mutta kun menin heidän luokseen neuvomaan heitä, niin oli mies kovin juovuksissa ja tahtoi ruveta lyömään minua, mutta pääsin pakenemaan. Moni Göteborg'in km. elää siis synnin pimeydessä, vieraina Jumalalle ja Jeesukselle. Mutta on heidän joukossaan monta sellaistaikin, jotka kunnioittavat Jumalaa ja Hänen sanaansa, sekä elävät puhdasta ja siivoa elämää.

— — Joka lauantai- ja sunnuntai-iltana kokoontuvat km:t yhdistyksen jäsenet huoneustoonsa, jolloin pidetään puheita ja esitelmiä, näytetään varjokuvia j. n. e. Opettajatar Annie Koch ansaitsee kiitoksen siitä tavasta, millä hän koettaa hankkia km:lle hyötyä ja huvia yhdistykseltä. — Näin kirjoittaa past. Carlsson vuosikertomuksessaan.

Vihityt.

Johanna Kaatiala. Matti Savisaari.

Kuortane.

19¹⁹/₆ 10.

Alavus.

Anna Laaninen. Jaakko Emil Sauselin.

Kaavi.

19¹¹/₈ 10

Ylistaro.